

**ΙΣΜΗΝΗ ΣΑΜΑΝΙΔΟΥ
ΥΦΑΝΤΟ-
ΚΟΣΜΟΣ**

Της ΝΑΤΑΣΑΣ ΤΡΙΒΙΖΑ

Ένα από τα πιο γρήγορα ανερχόμενα ονόματα στο διεθνή χώρο του textile design είναι ελληνικό. Οι αέρινες δημιουργίες της Ισμήνης Σαμανίδου τράβηξαν την προσοχή των ντιζάιν περιοδικών όλου του κόσμου, το ύφασμα Ismini πρωτοστατεί στο κατάστημα George Spencer Designs στο Λονδίνο, ενώ ένα άλλο βρίσκεται στη μόνιμη συλλογή του μουσείου Victoria + Albert στο Λονδίνο.

«Η ύφασμα είναι μαγική διαδικασία. Αγαπάω τη λογική του χειροποίητου υφάσματος, τον τρόπο που οι κλωστές οργανώνονται με μαθηματικό τρόπο στον αργαλειό. Επίσης η αισθηση αφής είναι πολύ οπαντική. Ακόμη κι όταν το τελικό ύφασμα κρέμεται στον τοίχο, θέλω οι άνθρωποι να μπορούν να νιώσουν την επιφάνειά του».

Στην Ελλάδα οι άνθρωποι μένουν σύξυλοι όταν λέω ότι είμαι υφάντρα. Με εμπνέει και με συναρπάζει η ιστορία της υφαντουργίας στην Ελλάδα. Όποτε έρχομαι για διακοπές, πάντα ψάχνω μουσεία για να βρω τα υφάσματα της περιοχής. Θα ήθελα τρομερά να κάνω ένα πρότζεκτ στην Ελλάδα χρησιμοποιώντας παραδοσιακά υφάσματα.

Τα οικολογικά υλικά και οι «πράσινες» τεχνικές είναι πάρα πολύ in, όπως επίσης οι τρόποι που μπορεί να εφαρμόσεις τα υφάσματα μέσα στο σπίτι σου για την εξοικονόμηση ενέργειας (για παράδειγμα ταύχα στον τοίχο για μόνωση). Οι ντιζάινερ να αναζητούν οικολογικά υλικά, φέρνοντας στο προσκήνιο το φελλό, το χαρτί, το μπαμπού κ.λπ. Επίσης ψάχνουν τρόπους να ανακυκλώσουν υπάρχοντα υφάσματα σε καινούργιες μορφές. Για παράδειγμα, το πολιέστερ είναι εξαιρετικό υλικό και μπορεί να ανακυκλωθεί πλήρως με λιώσιμο και να ξαναγίνει κλωστή. Επίσης υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον για τις παραδοσιακές τεχνολογίες ύφανσης (κροσέ, πλεκτική, δαντέλες, ύφανση), σε συνδυασμό με μοντέρνα ή high-tech υλικά («έξυπνα» υφάσματα κ.λπ.).

Εμπνέομαι από εικόνες του έξω κόσμου, όπως αποτυπώνονται στη φωτογραφική μου μηχανή. Από τα μύδια πάνω σε ένα βράχο ως τα χρώματα σε ένα ελληνικό νησί. Αγαπημένες εικόνες από Ελλάδα είναι η θάλασσα και το φως. Η αγαπημένη μου ώρα είναι δειλινό στο Κουφονήσι στο Πόρι ή στην Ιταλίδα, κατά τις 7.30 που αρχίζει να δύει ο ήλιος και ο ουρανός είναι ροζ. Αγαπάω το Μοναστράκι και τα μικρά μαγαζά, τα road trips στην ενδοχώρα, τα υφάσματα στο Λαϊκό Μουσείο και το Μουσείο Μπενάκη, και την μπιρίμπι με τη γιαγά Ισμήνη».

